

AIKANSÄ ERIKOISUUS, PISTERENGASLEIMA

TAVASTFORUM

FORSSAN, HYVINKÄÄN, HÄMEENLINNAN, JANAKKALAN, RIIHIMÄEN, TOIJALAN JA VALKEAKOSKEN
POSTIMERKKIKERHOJEN TIEDOTUSLEHTI 2/2015, NRO 14

HÄMEENLINNAN POSTIMERKKIKERHO VUODEN KERHO

ESITTELYSSÄ
FORSSAN FILATELISTIKERHO

SÄÄKSMÄEN-VALKEAKOSKEN
POSTIPYSÄKKILEIMAT

POSTIKORTIN KUVAPUOLI KERTOO PALJON

KERHOJEMME KERÄILIJÖITÄ:
TOMI NIEMINEN

Kanta-Hämeen postimerkkikerhot

Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen tiistait, Luther-talolla, Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Ovet avataan noin kello 16.30 vaihtoa ja kahvia varten. Huutokauppakohteiden kierrättäminen klo 17.30 alkaen. Varsinainen kokous alkaa klo 18:

Kevätkausi 2015 21.4, 5.5 ja 19.5.

Kesäkokous tiistai 28.7. klo 18 Syöksynsuun leirikeskus

Syyskausi 2015 11.8, 25.8, 8.9, 22.9, 6.10, 20.10, 3.11, 17.11, 1.12 ja joulukokous 15.12.

Forssan Filatelistikerho ry

Kokoukset parittomien viikkojen keskiviikot Tölön liikekeskuksen kerhohuoneella Lehmuskatu 1, Forssa, kello 18–21.

Kevätkausi 2015 22.4, 6.5 ja 20.5.

Kesäkokous torstai 4.6. klo 18.00 Kansalaisopiston mökki, Opistontie 4, Tammela

Syyskausi 2015 12.8, 26.8, 9.9, 23.9, 7.10, 21.10, 4.11, 18.11 ja 2.12.

Hyvinkään Postimerkkikerho ry

Kokoukset parillisten viikkojen keskiviikot kello 18.30, ovet avataan kello 17.30 kahvin ja merkkien vaihdon ja myynnin merkeissä. Kerhoiltojen ohjelma löytyy kerhon Internet-sivuilta. Paikka Kaupungintalon kellari vanhalla villatehtaalla Kankurinkatu 6, sisäänkäynti kaupungintalon portaiden oikealla puolella olevasta portaikosta.

Kevätkausi 2015 29.4, 13.5 ja 27.5.

Syyskausi 2015 19.8, 2.9, 16.9, 30.9, 14.10, 28.10, 11.11, 25.11 ja 9.12.

Janakkalan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen torstait, ennen kokousta kahvi ja vaihto, ovet avataan noin kello 17. Rastilan kokoukset alkavat klo 18.

Kevätkausi 2015 Rastilan kylätuvalla 23.4, 7.5 ja 21.5.

Kesäkokous Mallinkaisissa torstai 13.8., sauna lämpimänä klo 15 alkaen

Syyskausi 2015 27.8, 10.9, 24.9, 8.10, 22.10, 5.11, 19.11, 3.12 ja joulukokous 15.12.

Riihimäen Postimerkkeilijät ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen tiistait kello 18, kokous alkaa kello 18.30, kokouspaikka kerhon kokoustila, Paloheimonkatu 30, Riihimäki (käynti talon takapihan lastaussillalta).

Kevätkausi 2015 28.4, 12.5 ja 26.5.

Kesäkokous lauantai 11.7. klo 15 Kesijärvellä poliisien mökillä, opasteet Vähikkäläntieltä Hietalahdentielle.

Syyskausi 2015 18.8, 1.9, 15.9, 29.9, 13.10, 27.10, 10.11, 24.11 ja 8.12.

Toijalan Postimerkkeilijät ry

Kevätkausi 2015 tammi- toukokuun ensimmäisenä arkimaanantaina kello 18.00

Syyskausi 2015 syys- joulukuun ensimmäisenä arkimaanantaina kello 18.00 Senioritalon tuvassa osoitteessa Kirkkotori 6 Toijalan torin varrella.

Valkeakosken Filatelistit ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen torstait klo 18 alkaen. Paikka Ulvajankadun kerhomaja, Kerhomajankatu 1, Valkeakoski, jokaisessa kokouksessa esitelmä filateelisesta aiheesta.

Kevätkausi 2015 16.4.

Syyskausi 2015 3.9, 17.9, 1.10, 15.10, 29.10, 12.11, 26.11 ja 10.12.

Tavastforum-lehti postitetaan näiden kerhojen jäsenille jäsenetuna neljä kertaa vuodessa.

Alla Suomen Postin toukokuussa ilmestyviä uutuusmerkkejä.

”Tulihan se sieltä!”

Tarina meni jotenkin näin: Kun Nobelin rauhanpalkintoa jaettiin vuonna 2008, Martti Ahtisaari oli kotonaan. Hän kuuli tiedotusvälineistä, että palkinto myönnettiin hänelle. Hän itse kertoi, että meni vaimonsa luo ja sanoi hänelle, että tulihan se sieltä. Mies oli selkeästi odottanut saavansa sen milloin tahansa.

LapoeXin yhteydessä pidetyn Filatelistiliiton liittokokouksen keskustelutilaisuudessa julkistettiin Vuoden postimerkkikerho 2014. Kun Liiton hallituksen yksimielinen päätös ilmestyi Fellmannian auditorion valkokankaalle, tunnelmani oli kuin Ahtisaarella. Tätähän olimme odottaneet ja tulihan se sieltä.

Ahti Paavolan kanssa otimme palkinnon vastaan. On selkeästi ainakin kolme asiaa, jonka perusteella palkinto saatiin.

Kerhomme perusfilosofia on siinä, että kerhoomme on helppo tulla ja siellä on edes vähän mukavaa. Rajalinjoja ei vedetä kunkin keräilyn suuntautumisen perusteella. Jokaisen pitää voida kokea olevansa tasavertainen toisten kerhomme jäsenten kanssa. Olenpa tavallinen omaksi ilokseni keräilevä harrastelija tai menestynyt näyttelyfilatelisti, se ei saa näkyä keskinäisessä suhtautumisessa eikä kanssakäymisessä. Meidän pitää myös kyetä ottamaan uudet jäsenet lämpimästi vastaan ja kotouttaa heidät joukkoomme nopeasti. Näissä asioissa vastuuta kantaa jokainen kerhoiltaan tulija. Tulkitsen niin, että tässä olemme kohtuullisesti onnistuneet.

Olen aiemminkin ollut tilanteissa, jossa minua kiitetään jonkin yhteisön toiminnan onnistumisesta. Tuollaisten hetkien tunnelmat palasivat heti mieleeni, kun Fellmannian auditoriossa tulos selvisi. Voittaja en ollut minä tai edes se yhteisö, joka palkittiin. Voitto kuuluu teille kaikille, jotka olette mahdollistaneet ja mahdollistatte jatkossakin alueemme toimivan yhteistyön, keskinäisen vastuunkannon, hyvän verkostoitumisen ja runsaat vierailut eri kerhoissa. Lahdessa käydyissä keskusteluissamme virisi myös eräitä ajatuksia, jotta voisimme entisestään kehittää alueemme toimintaa ja yhteistä lehteämme. Tuntui todella hyvältä kuulla näitä juttuja. Jonain päivänä niistä enemmän.

Kolmas puoli liittyy sitten itse keräilyyn. On tärkeätä, että kerho mahdollistaa sen, että pystyn kartuttamaan kokoelmiani ja pääsemään helposti irti turhasta. Useasti olen kuullut sen, että Hämeenlinnan kerhoiltoihin vetää myös hyvä huutokauppa ja myyntilaaikat. Ja jälleen tässä: huutokaupakohteet eivät ole vain meidän kerhomme jäseniltä. Niitä tulee joka kerta kaikkialta alueeltamme ja sen ulkopuoleltakin. Materiaali vaihtelee, mutta sitä riittää ja huutoprosentti lienee ihan kelvollinen. Myyntilaaatikoiden kohteiden kanssa pätee sama.

Pieni ansion hiven kätkeytyy kyllä siihenkin, että Tavastforum-kerhoilla on tietynlainen maine muualla. Toivottavasti se ei herätä kateutta vaan saa muut toimimaan samaan suuntaan.

Jatkamme hyvillä mielin eteenpäin!

Timo Lilja

TAVASTFORUM NUMERO 2/2015, NELJÄS VUOSIKERTA. ILMESTYY 4 KERTAA VUODESSA
JULKAISIJAT: Hämeenlinnan Postimerkkikerho, Forssan Filatelistikerho, Hyvinkään Postimerkkikerho, Janakkalan Postimerkkikerho, Riihimäen Postimerkkeilijät, Toijalan Postimerkkeilijät ja Valkeakosken Filatelistit. Tavastforum-lehti postitetaan julkaisijakerhojen jäsenille jäsenetuna.

Toimituskunta

Timo Lilja timo.lilja@pp.inet.fi päätoimittaja
Heikki Heino, puh. 040 779 8416
Pauli Ihamäki, pauli.j.ihamaki@gmail.com
Tuomo Riekkinen, tuomo.riekkinen@pp.inet.fi
Reijo Myller, reijo.myller@suomi24.fi
Matti Parkkonen, matti.parkkonen@pp2.inet.fi
Lauri Poropudas, lauri.poropudas@pp.inet.fi
Jukka Kivistö, jukkaikivisto@gmail.com
Seppo Tossavainen, seppo.tossavainen@suomi24.fi
Asko Tyvelä, tyvela@kolumbus.fi

Aineistopäivät nro 3/2015 **aineisto viimeistään 27.7.2015** ja nro 4/2015 viimeistään 10.11.2015.

Painopaikka Hämeenlinnan Offset-Kolmio Oy

Taitto Lauri Poropudas

Osoitteenmuutokset: Varstatie 28, 13500 Hämeenlinna tai jukka.koljonen@kolumbus.fi

Toimituksella on oikeus toimittaa ja muuttaa kaikkea sille jätettyä aineistoa.

ISSN-L 2242-7759 ISSN 2242-7759

Ilmoitushinnat: takakansi 200 €; sisäkannet 1/1 sivu 160 €, ½ sivua 90 €; muut 1/1 sivu 120 €, ½ sivua 60 €

LapoeX 2015 oppimiskeskus Fellmanniassa

Vuoden 2015 kansallinen postimerkinäyttely jatkoi Lahden postimerkkikerhon menestyksestä näyttelysarjaa – kerho täytti samalla 70 vuotta. Näyttelypaikkana oli Lahden hotelli- ja ravintolakoululle 1981 valmistuneet tilat kaupungin keskustassa. Nyt ne oli juuri täysin saneerattu Fellmannia ammattikorkeakoulun tarpeisiin.

Oli hauska panna kokoelmalehtiä kehyksiin, kun nuorisoa parveili siinä vieressä. Koskaan en ole vielä ollut näyttelyssä, missä samoissa tiloissa käydään samaan aikaan koulua. Näyttely avattiin auditoriossa, jossa Lahden kaupunginvaltuusto joutui toimimaan evakossa, kun kaupungintalo oli palon jälkeen pitkään remontissa.

Lahdessa käynti ja nuo paikat olivat tietysti vanhalle lahtelaiselle nostalgialla tuovia. Hotelli oli siinä vieressä. Seurahuoneen muistan yökerho Häränsilmästä ja maankuulusta keskiviikkoillan pöydästä. Olivat paikat muuttuneet täysin niistä ajoista.

Tein näyttelyyn tietysti suksikokoelman, kun Lahdessa piti aina hiihtää ja seurata Salpausselän kisoja. Minulla on siinä Matti Nykäsen signeeraama maksikortti. Mäkikotka yöpyi ja juhli voittojaan Seurahuoneella joskus aika perusteellisesti. Kertomuksia tietysti suurenneltiin. Matti oli iltajuhlissa rauhallinen kamu. Seuralaiset kainalossa vaihtuivat. Pari lähti sitten omille teilleen. Matti on päässyt eri maiden julkaisuihin Pohjois-Koreaa myöden.

Fellmanniassa kokoelmat on hajautettu eri tiloihin ja kerroksiin. Minusta ratkaisu toimi ja kokonaisuudet ovat vaikuttavia. Kukin voi mennä katsomaan minne haluaa. Kauppiaat oli siroteltu alakerran kirjaston reunamille. Etsivä kauppiansa löysi. Itse morjenstin heidät heti torstaihtoon tai aikaisin perjantaina aamulla. Huutokauppoja oli tarjolla parikin ja Lahden kerhohuutokaupan luettelo oli jaossa.

Lahtelaiset olivat löytäneet keskeisen ja kivan paikan. He saivat kuin saivatkin kaikki kehyksiin lähes ajallaan. Se on aika ponnistus, kun talkooväki vanhenee ja harvenee. Suurkiitoksen ansaitsevat!

Ilmainen sisäänpääsy näyttelyyn toi sinne ohikulkijoita, joille filatelia oli täysin vieras laji. Kun sivusta seurasi, eivät perinteiset postimerkkikokoelmat avautuneet ollenkaan. Postikortit kotipaikkakunnalta ja talviset urheilukohteet toivat eloa silmiin. Ehdimme ideoida Filatelisti-lehden tulevia sisältöjä ja kuulla mielipiteitä. Joitakin häiritsi näyttely- ja kauppias-tilojen hajanaisuus, jotkut kauppiat valittivat, että heitä ei löydetty. Mieliiä on monta niinkuin on miestäkin.

Olin tuomareiden kanssa kutakuinkin samaa mieltä omien kokoelmieni arvostelun osalta. Parhaat olivat plokattu niiden luokkien osalta, joista voin itse mielipiteitä jollain perusteella sanoa. Pettyneitä aina on syystä ja syyttä. Kriittikkäitä kuului, kuten näyttelyissä aina. Tuomaripeli on arka aihe. Löytyykö tuleviin näyttelyihin maksavia asiakkaita riittävästi?

Näyttelyn päätyttyä kokoelma-

lehdet saatiin äkkiä pois kehyksistä, mutta sitten alkoi raskas työ, ennenkuin itse kehykset olivat laatikoissa. Se vaatii puhtia ja vahvoja käsivarsia. Sen sujumista pitää etukäteen miettiä, kun Hämeelinnan näyttelyä valmistellaan.

Pauli Ihamäki

Lahden Postimerkkikerhon näyttelykortti ja omakuvamerkki liittyi tälläkin kertaa Vesijärven suojeleluun.

LapoeX 2015 tuloksia

Näyttelyssä oli esillä yhteensä 84 kokoelmaa. Näyttelyn suuren palkinnon mestariluokassa voitti Erkki Toivakan kokoelma 'Suomi, käyttösarjat 1875 ja 1885'. Tavastforum-kerhoihin kuuluvien jäsenten kokoelmien menestys oli seuraava:

Muhonen Ari: 'Ulkomaille kotimaan taksalla' (postihistoria), kulta 88 p.

Aaltonen Esa: 'Suomen soikio- ja isohampaiset merkit' (perinteinen filatelia), suuri vermeil, 83 p.

Ihamäki Pauli: 'Eesti Skaut – Viron partioliike ensimmäisen itsenäisyyden aikana' (postikorttiluokka), suuri vermeil, 82.

Olli Marcus: 'Tampereen paikallisposti' (perinteinen filatelia), suuri hopea, 74 p.

Lindholm Kari: 'Suomalaiset Suojareitit' (perinteinen filatelia), suuri hopea, 74 p.

Virtanen Heikki 'Suomen Tasavallan presidentit' (avoin luokka), suuri hopea, 72 p.

Ihamäki Pauli: 'Suksilla – välineet ja kilpailut' (aiheluokka), suuri hopea, 70 p.

Mitä kerhot voivat tehdä liiton hyväksi?

LapoeX-näyttelyn yhteydessä pidetyssä Filatelistiliiton liittokokouksessa puheenjohtajan katsauksessa Juvas esitti toivomuksia myös kerhojen suuntaan. Erityisesti hän toivoi sitä, että kerhoissa pyrittäisiin vaikuttamaan siihen, että liittoon kuulumattomia jäseniä saataisiin sen jäseniksi. Samalla hän toivoi, että kerhoissa kyettäisiin toiminnan uudistuksiin. Tätä näkökulmaa hän ei selvittänyt.

Filatelistilla tuntuu olevan materiaalipulaa, koska hän toivoi uusia kirjoittajia. Kaivataan kirjoituksia filateliasta ja tarinoita kerhoista. Samansuuntainen toivomus liittyi Filatelistiforumin kotisivujen sisällön tuottamiseen. Sivuja pyritään koko ajan kehittämään ja käyttäjämäärää lisäämään. Mielenkiintoinen tieto oli, että sivuille on kirjautunut vain runsas kolmesataa jäsentä, kun jäseniä on pitkästi yli tuhat henkeä.

Viimeinen hallituksen toivomus oli se, että kerhoilta löytyisi konkreettisia ideoita kaiken toiminnan kehittämiseen ja keräilijöiden määrän kasvattamiseen.

Katsauksensa Juvas päätti siihen ajatukseen, että filateliala ei ole kuolemassa minnekään, vaikka eletään vähän hankalia aikoja.

Liittokokous sujui leppoisasti. Henkilövalinnoissa täydennettiin liiton hallitusta sen jättäneiden Jussi Murtosaaren ja Heikki Peltosen paikoille. Uusiksi jäseniksi hallitukseen valittiin postikorteilla näyttelyissä menestynyt Allan Pihl ja Saarisen mallilla menestynyt Jukka Mäkipää.

Liittokokouksen puheenjohtajana toimi Lahden kerhon puheenjohtaja Pekka Taitto.

Ennen liittokokousta Jukka Mäkinen kertoi tulossa olevasta FINLANDIA 2017 -näyttelystä, joka on tasoltaan eurooppalainen ja järjestetään Tampereella 24.–28.5.2017. Siellä on ensi kertaa mukana mm. postikorttiluokka, jonka sääntöihin kannattaa tutustua. Näyttelyn ensimmäinen

Kiitospuheenvuorossaan Vuoden kerhon – Hämeenlinnan Postimerkkikerhon – puheenjohtaja korosti alueen kerhojen yhteistyötä, matalaa kynnystä tulla kerhoon ja osallistua sen toimintaan sekä kerhon hyviä huutokauppoja ja myyntitilaisuuksia.

bulletin julkaistiin tilaisuudessa, se löytyy mm. näyttelyn nettisivuilta.

Toinen liittokokousta edeltänyt tilaisuus oli vuoden 2014 kerhon julkistaminen: kerhoksi oli valittu Hämeenlinnan Postimerkkikerho. Tuhannen euron palkintosekin ottivat vastaan puheenjohtaja Timo Lilja ja varapuheenjohtaja Ahti Paavola. Timon mietteistä palkitsemisen tiimoilta enemmän pääkirjoituksessa.

Kilpaan vuoden kerhosta osallistui vain neljä postimerkkikerhoa: Aihefilatelistit, Etelä-Satakunnan ja

Hämeenlinnan Postimerkkikerhot sekä Pargas Filatelister. Klaus Juvas kertoi valinnan perusteluissa mm. sen, että kaikki ovat vireitä kerhoja, ne tekevät yhteistyötä, näkyvät paikallisessa mediassa, järjestävät näyttelyitä ja julkaisevat lehtiä. Keskeistä valintaperusteissa oli jäsenmäärän kasvaminen ja erityisesti sellaisten jäsenten, jotka maksavat myös liittomaksun. Kerhoista kaksi oli onnistunut kasvattamaan jäsenistöään.

Timo Lilja

Ahvenanmaan Postin näyttelykortti ja -merkki.

Kerhojemme keräilijöitä

Tomi Nieminen – Toijalan kerhon puheenjohtaja

Toijalan Postimerkkeilijöille oli viime vuosi muutosten aikaa. Ihämäen Pauli vaihtoi paikkakuntaa ja hänen tilalleen oli löydettävä uusi kerhon vetäjä. Tunkua isoihin saappaisiin ei juuri ollut, joten minä taisin sitten olla se, joka yskäisi juuri väärellä hetkellä.

Totta puhuen luottamustehtävä osui varsin kiitolliseen saumaan, sillä kerhomme perustamisesta tulee tänä vuonna kuluneeksi 50 vuotta. Tätä merkkipaaluja on syytä myös juhlistaa, ja jos vain voimamme riittävät, olisi loppuvuodesta tarkoitus järjestää jonkinlainen juhlatapahtuma. On ollut mitä hienointa huomata, että apua, neuvoa ja tukea on luvattu naapureilta Hämeenlinnasta, Valkeakoskelta ja Lempäälästä! Isot kiitoksemme jo etukäteen!

Vaikka olen touhunnut harrastuksen parissa pian 40 vuotta, en ole monellekaan Tavastforumin lukijalle välttämättä tuttu. Siksi haluan tässä yhteydessä valottaa hieman ”merkilistä” taustaani.

Alkuaseleet rakkaaseen harrastukseeni otin samalla kun aloitin myös koulutaipaleeni. Molemmat urani – kummastakaan en ole päässyt eroon tänäkään päivänä – lähtivät liikkeelle 1970-luvun Nurmijärvellä. Paikkakunnalla toimi pieni kirjakauppa pienessä vanhassa puutalossa. Tuon pienen kirjakaupan hämyisessä, kirjakaupantuoksuisessa nurkassa oli pieniin muovitaskuihin annosteltuina värikkäitä, pienen ekaluokkalaisen silmiin mahdottoman mielenkiintoisia postimerkkejä: isoja ja pieniä, jänniä avaruus- ja eläinaiheisia sekä tietysti vähemmän jänniä kuningattarenpäitä ja leijonamerkkejä. Markka, puolitoista kerrallaan nämä muovitaskut päätyivät koulureppuni taskuun. Kotona varmistin, että aarteeni pysyivät tallessa liimaamalla ne erikeeperillä

Tomi Nieminen on Toijalan kerhon puheenjohtaja.

Tomi kerää leijonamerkkejä, ja on esitellyt takavuosina kokoelmaansa myös näyttelyissä nuorisoluokassa ja 2009 Tampereella aikuisten luokassa.

Käyttösarjan 1963 keräily kapea-alaistui entisestään ja mielenkiintoni kohdistui pelkästään 10 pennin vihreään leijonamerkkiin. Siinä oli kuitenkin koko käyttösarja tyyppineen ja papereineen kompaktissa paketissa.

vihkonomaiseen Koko Maailma -postimerkkikansioon. Postituoreita ei tarvinnut liimata, nuolaisu riitti. Muistini mukaan ainakin romanialaisissa merkeissä oli hyvin pahanmakuinen liima.

Vuonna 1983 muuttimme Nurmijärveltä Ylöjärvelle. Paikkakunnan vaihto oli postimerkkiharrastukseni kannalta merkittävä. Eipä aikaakaan, kun jo linja-autoilin itseni tunnollisesti joka tiistai-ilta Tampereen Sorinkadulle nuorisopostimerkkikerhoon – kiitos koulussa saamani vinkin. Ja kiitos silloisen tehokkaan ja kannustavan nuoriso-ohjauksen ja tuen, minulla oli muutaman vuoden kuluttua valmis näyttelykokoelma nuorisoluokassa, aiheena mallin 1963 leijonamerkit.

Kokoelma kiersi vuoteen 1992 mennessä viitisentoista näyttelyä. Kerhonäyttelyiden ja kotimaisten kansallisten lisäksi kokoelma oli esillä ainakin Ruotsissa, Norjassa, Islannissa, Sveitsissä, Saksassa ja Kanadassa. Myös FINLANDIA 88:ssa se oli esillä opetuskokoelmana. Pisteitä

taisi parhaimmillaan kertyä yksi vaille vermeil.

Jo nuorisovuosina minua kiehtoi kuitenkin enemmän tylsän käyttösarjan tonkiminen kuin vaikkapa ne värikkäät aiheet, jotka ekaluokkalaisten silmiin olivat kirjakaupan merkierien parasta antia. Liekö sitten ollut mielikuvituksen vai mielen köyhyyttä, mutta minusta merkkeilyn kohokohтия oli lajitella ja tonkia merkkikasoja vessan lattialla UV-lampun valossa.

Siirryttyäni aikuisten puolelle näyttelytoiminta jäi osaltani pois kuvioista ja samalla koko harrastus väistyi takalalle opiskelujeni ajaksi. Valmistuin 90-luvun lopulla filosofian maisteriksi, mikä minun tapauksessani tarkoitti käytännössä kielten opettajaa. Missään vaiheessa merkkeily ei kuitenkaan kokonaan unohtunut. Kävin silloin tällöin Tampereen kerhon kokouksissa ja kirjallisia huutokauppoja seurasin jopa säännöllisesti.

Perhe-elämän ja työuran vakiinnuttua palasin tiiviimmin harrastuksen

pariin. Elämä oli kuitenkin sijoittanut minut, vaimoni ja tulevan esikoistytötämme Kylmäkoskelle, josta oli lyhyt matka käydä Urjalassa töissä, mutta ei niin lyhyt käydä Tampereella kerhoilemassa. Tässä vaiheessa harrastusta mukaan tulikin materiaalin hankinta internetin kautta. Löysin kerhoja hieman lähempääkin, ensin Lempäälästä ja myöhemmin Toijalasta. Ajatus keräilyn saralla alkoi jälkikasvun myötä kantaa jo hieman omaa napaa ja aikaa pidemmälle ja niinpä aloin kunnostaa ja täydentää vanhaa Suomi-kokoelmaani kiinnittäen huomiota erityisesti – ajan henkeä mukaillen – leimojen laatuun. Tämä projekti on varmasti omanlaisensa ikuisuusprojekti, mutta sellainen se saa ollakin.

Käyttösarjan 1963 keräily kapea-alaistui entisestään ja mielenkiintoni kohdistui pelkästään 10 pennin vihreään leijonamerkkiin. Siinä oli kuitenkin koko käyttösarja tyyppineen ja papereineen kompaktissa paketissa. Merkkiarvosta alkoi olla mukavas-

ti materiaalia kasassa, ja niinpä sain vihdoin aikuispuolellakin näyttelykokoelman kasaan, kun näyttely osui tarpeeksi lähelle. Tamfila 2009:ssä minulla oli esillä viisi kehystä 10 pennin vihreää leijonamerkkiä. Voisiko katsojaa mikään enempää kiinnostakaan? No, toisaalta kokoelma oli kuva juuri sitä, mitä olin viimeiset vuodet harrastuksessani touhunnut.

Kokoelmassa oli ehkä joitain tukiellimallisiakin ansioita, ainakin muutama ennalta luettelomaton kuvakevirhe. Tuomareiden tai satunnaisen näyttelyvieraan silmin kokoelmasta oli varmasti hyvin vaikea saada mitään irti. Niinpä kehitysehdotus olikin odotetun kaltainen: "Miten olisi laajentaminen koko käyttösarjaan?" Sain kokoelmalla kuitenkin hopeaa

ja olin tyytyväinen ennen kaikkea siihen, että kokoelma oli olemassa. Ahkerampi mies olisi viilailut sivuja jo useampaan otteeseen, ehkäpä jopa kehitysehdotuksen suuntaankin, mutta minun leijonani ovat olleet viime vuodet visusti valolta suojassa.

Nyt asumme Toijalassa ja meillä on kaksi kouluikäistä lasta. Jälkikasvua olen silloin tällöin koettanut atuloihin tartuttaa, mutta en kuitenkaan väkisin. Nykymaailman henki on eri tavalla merkillinen kuin aiemmin. Ei ole postimerkkejä, on tarroja. Ei ole kirjekuoria, on sähköposteja ja wazzapviestejä. Ei ole kokomaailmakansiota, vaan on älypuhelimia ja tabletteja.

Työelämän vastapainoksi olen filatelian ohella löytänyt liikunnan. Pelaaan lentopalloa, hiihdän ja juoksen.

Viime kesänä juoksin ensimmäisen täyspitkän maratonini ja lokakuussa toisen Pirkan Hölkkäni. Lenkkeily ja postimerkkeily, atulat ja adidakset, sopivat mielestäni oikein hyvin yhteen. Ajankäytöllisesti nämä harrastukset menevät mukavasti lomittain ja luonteeltaan ne ovat sopivasti erilaisia.

Jossain taustalla tuo Tamfilan tuomareiden kehityskommentti kuitenkin kummittelee. Ihan viittä kehystä per mallin 1963 merkkiarvo en kuitenkaan aio kasata, mutta jospa jonkinlainen esitys aiheesta vielä näkisi päivänvalon. Siellä ne leijonatkin kaapin kätöksissä silloin tällöin tyytymättömyyttään murahtelevat.

Tomi Nieminen

Lisää Sibeliusta

Ohessa lisäyksenä edellisessä Tavastforumissa esiteltyihin Jean Sibeliukseen liittyviin kohteisiin yksityisehiö. Kansallisen Järvenpää 2001-näyttelyn ehiön arvoleiman kuvana on Sibelius-patsas. Kuvapuolella kortissa on Marjaliisa Pitkärannan piirtämänä Järvenpää-talo.

Kun nyt Sibeliuksen juhluvuotta vietetään, olisi paikallaan, että myös Jeanin isä, Christian Gustaf Sibelius otettaisiin vähän huomioon. Hänen hautaristinsa Hämeenlinnan Vanhalla hautausmaalla voitaisiin huoltaa luettavaksi ja muutenkin paremmin löydettäväksi?

Kuvissa Järvenpäässä sijaitseva Erkki Erosen Sibeliuspatsas (1964) Järvenpää kerhon yksityisehiöstä 2001 ja alla Jean Sibeliuksen isän hautaristi Hämeenlinnan Vanhalla hautausmaalla.

Tervehdys Postimuseon ystäviltä!

Olen iloinen saadessani esitellä Tavastforumin lukijoille Postimuseon ystävät -yhdistystä! Tunnen suurta samanhenkisyyttä keräilijöiden kanssa. Harrastus on kansainvälinen ja arvostettu. Keräilijät ovat sivistynyttä väkeä: kulttuurin ja Postin historian tuntijoita.

Moni teistä lukijoista kuuluu jo Postimuseon ystäviin ja on ollut mukana tilaisuuksissamme tai muilla tavoin toiminnassa. Postimuseon ystävien Tabellarius-vuosikirja lie nee jo usealle tuttu. Se on museon ystävien toiminnan suosituin tuote. Tabellariusta on ilmestynyt kaikkiaan 16 numeroa. Kirjat on koottu Postimuseon ja yhdistyksen yhteistyönä, ne sisältävät Postin ja Suomen historiaa, postimerkkien ja postikorttien keräilyä sekä Postimuseon näyttelyjen sisältöihin liittyvää tietoa. Uskon, että lukijat ovat saaneet Tabellariuksista hyödyllistä tietoa ja vinkkejä keräilyn ja historian aiheisiinsa. Jäsenen ja asiantuntijoiden kirjoittamia artikkeleita tukevat värikuvat, ne kuvaavat usein keräilijöiden aarteita.

Postimuseo muutti Helsingistä Tampereelle museokeskus Vapriikkiin, missä perusnäyttely avattiin viime syyskuussa. Tavastforumin lukijoille museo on edelleen lähellä, Tampereelle – kulttuurikaupunkiin – on helppo matkata. Museokeskuksessa on monia eri museoita ja siten paljon nähtävää. Postimuseo ja sen vaihtuvat näyttelyt antavat perspektiiviä historiaan ja nykypäivänä puhuttaviin aiheisiin. Postimuseon Liikkeelle! -näyttely avattiin huhtikuussa, se on avoinna 15.11.2015 saakka. Näyttely kertoo uuden kodin rakentamisesta ja identiteetin säilyttämisestä karjalaisen evakoiden ja toisaalta myöhemmin humanitäarisistä syistä Suomeen muuttaneiden pakolaisten näkökulmasta.

Postimuseon ystävät on 18-vuotias valtakunnallinen yhdistys. Jäseniä sillä on 260, heistä satakunta on pää-

Postimuseon Ystävien vuosikokous Helsingissä 24.3. kutsui Asko Saviahon yhdistyksen kunniajäseneksi. Puheenjohtaja Pirkko Hassinen kertoi nimeämisestä taustoista.

kaupunkiseudulta, noin 70 Tampereen seudulta ja loput eri puolilta Suomea, muutama asuu ulkomailla. Yhdistys järjestää jäsenilleen kiinnostavia tilaisuuksia. Museot, harvinaiset kohteet, Vapriikin kokoontumiset ja muu yhdessäolo sitoo meitä yhteen.

Jäsenet ovat vuorovaikutuksessa Postimuseon henkilökunnan kanssa. Ideoita vaihdetaan, tutustutaan esillä oleviin ilmiöihin, mm. keräilyn ja postihistorian yksityiskohtiin. Tutustumalla verkostoidutaan ja vaihdetaan ideoita toinen toisillemme. Näin rikastetaan osaamista ja samalla museolaiset saavat jäseniltä vinkkejä omaan työhönsä.

Ei ole väliä minkä osaamisalueen taitaa, sosiaalinen, perhemäinen yhdistys toivottaa kaikki mukaan. Kulttuuri yhdistää – yhdellä on taustallaan yhdenlaista tietoa, toisella omaan työuraan kuuluvaa kokemusta. Kaikesta voi olla ylpeä!

Laajenna osaamistasi monipuolisemmaksi, tule Postimuseon ystäväksi! Olet lämpimästi tervetullut joukkoomme! Pääset mukaan ”näihinkin piireihin”. Jäsenenä sinut kutsutaan näyttelyjen avajaisiin, joulujuhliin ja

olet mukana kuvioissa.

Yhdistyksen vuosijäsenmaksu on 27 euroa, saman osoitteen rinnakkaisjäseneltä 10 euroa, ainaisjäsen maksaa kerralla 250 euroa. Joka vuosi jäsen saa julkaisun: tänä vuonna se on 'Kirjeitä sodasta' -kirja. Jäsenmaksu sisältää myös vuosikirja Tabellariuksen, ensi keväänä ilmestyy jo numero 17. Kuluvan vuoden loppuun asti pääset Vapriikkiin yhdistyksen jäsenkortilla ilman pääsymaksua.

Ota yhteys taloudenhoitajaamme christina.rappe@pp.inet.fi tai puhelimen 050 536 5533. Lisätietoja löydät netistä www.postimuseo.fi/Postimuseon_ystavat

Terveisin ja iloisein tapaamisiin!

Pirkko Hassinen

puheenjohtaja

Postimuseon Ystävät ry

Esittelyvuorossa Forssan Filatelistikerho

Forssan Filatelistikerho ry:n perustava kokous pidettiin 29.1.1932 ravintola Forssan Seurahuoneella. Ensimmäiseen johtokuntaan kuului: puheenjohtaja G. Åkerblom, varapuheenjohtaja I. Palmu, rahastonhoitaja sekä vaihdonjohtaja Leila Grönfors ja sihteeri Hannu Helle. Ensimmäisenä vuonna kokouksia oli 21 ja kerholaisia kymmenen. Ensimmäinen iso hankinta oli Postihallituksen huutokaupasta hankittu 50 kilon erä kilotavaraa. Tämä erä myytiin kerholaisille pienissä erissä 2,5-kerlaisella voitolla.

Forssan kerho on Kanta-Hämeen vanhin ja se oli perustamassa Suomen Filatelistiliittoa vuonna 1947 neljän-toista muun rekisteröityneen kerhon kanssa. Forssan kerho liittyi liiton juuri vuonna 1947.

Ennen oman tilan hankintaa kerholaiset ovat kokoontuneet lukuisissa paikoissa. Kerhon perustamiskokous ja alkuaikojen (1932–1941) kokoontumispaikkana oli Forssan Seurahuone. Seurahuoneelta siirryttiin Hotelli Maakunnan tiloihin jossa kokouksia pidettiin 1941–1962. Tänä aikana muina paikkoina oli Finlayson Forssa Oy:n Metsäosaston konttori, sekä museosali.

Vuodet 1962–1969 pääsääntöinen kokouspaikka oli Hotelli Koskeniska. Vuosina 1969–1973 kokoontuttiin Forssa-Tammelan Osuuskassan kokoustiloiissa, Osuuskassa muuttui Osuuskassaksi vuonna 1970. Vuonna 1974 paikkana oli Ravintola Ankkalampi. 1975 oli rauhaton vuosi, silloin kokouspaikka vaihtui säännöllisen epäsäännöllisesti. Paikkoina Ravintola Liisankellari, Ravintola Ankkalampi, Kerhola, Osuuskassan kokoustila ja puheenjohtaja Pertti von Hertzenin kotona yksi kokous.

Nuorison liittyessä ”vanhojen herrojen kerhoon” oli syytä katsella muitakin paikkoja kuin ravintoloiden kabinetteja, nuorilla kun ei ollut ikää ravintoloihin. KOP:n kokousti-

Pertti von Hertzen lausumassa avaussanoja kerhon 60-vuotisnäyttelyn avajaisissa 1992, silloisen ArtExpon tiloissa.

loja käytettiin vuosina 1976–1978. Vuosina 1978–1987 kokouspaikka vaihteli Osuuskassan kokoustiloihin, Hotelli Koskeniskan, SYP:n kokoustiloihin, Kartanonkatu 79 ja Rakennus Toivo Lindvallin kokoustiloihin kesken. 1987–1990 käytössä oli kansalaisopiston tilat Hämeentie 20:ssä, paikkakuntalaiset muistavat osoitteen paremminkin ”vanhana poliisitalona”. 1990 syksystä kevääseen 1991 paikka oli Lounais-Hämeen Kauppooppilaitos. 1991 syksystä 1992 kevääseen Teknillinen koulu.

17.9.1992–17.5.2001 oli kokouspaikkana Teatteritalon kahvio. Teatteritalo oli hyvä paikka, mutta teatterin ohjaajasta riippuen saattoi näyttöpäivä vaihtua, jolloin teatteri oli ensisijainen kahvion käyttäjä. 2000 luvulla heräsi halu hankkia oma tila, jossa kokouksia voitaisiin pitää muista riippumatta ja vaihtolaatikoit yms. tarvikkeet voisivat olla jatkuvasti paikoillaan.

Useamman kiinteistö katsastuksen jälkeen päädyttiin nykyiseen tilaan. Kerholaisten ensimmäinen kokous omassa tilassa oli 14.6.2001, johtokunta oli kokoontunut tiloissa jo 28. toukokuuta. Varat olivat kertyneet vuona 1997 alkaneesta korttituotan-

nosta. Ensimmäiset 17 korttia piirsi Marjaliisa Pitkäranta. Kortista 18 eteenpäin on taiteilija Ybi Hannulan käsialaa. Neljä korttia on tehty valokuvista. 2015 pääsiäisenä julkaistiin 51. kortti. Osasta kortteja on tehty myös omakuvapostimerkki. Korttituotanto on tuonut mainetta kerholle. Vuonna 2005 Forssan kaupunki palkitsi kerhon vuoden kulttuuripalkinnolla vanhaa Forssaa esittävistä korteista.

Kokouksia on pidetty satunnaisesti myös eri yritysten tiloissa, riippuen yrityksen kerholaisille tarjoamasta sanomasta.

Oman tilan myötä myös kokouspäiviä rukattiin uuteen uskoon ja kokoontumiset sovittiin parittomien viikkojen keskiviikoille. Kokoontumisia tulee täten noin 20 vuosittain kaikki kokoukset mukaan lukien. Kevään viimeinen kokous on pidetty vuodesta 1992 Kansalaisopiston mökillä Tammelasella. Tapahtuma on ollut ensimmäinen mahdollinen päivä kansalaisopiston oman käytön jälkeen, eli torstaipäivä. Paikalle on kerääntynyt runsaasti naapurikerhojen väkeä ja tunnelma on ollut aina rento. Ilmatkin ovat suosineet: harvassa ovat olleet ne kesät,

Joulumyyjäiset entisen Alkon myymälässä 2006. Myyjäisissä ainoat postaaliset kohteet löytyivät kerhon pöydästä. Tarjolla oli kerhon julkaisemia kortteja ja omakuvamerkkejä.

jolloin sadetta on jouduttu pidättele-
mään sisätiloissa. Ennen kerhon omaa
tilaa myös syyskauden ensimmäinen
kokoontuminen oli samaisessa paikas-
sa Tammelassa.

Kerhon jäsenistöstä valtaosa kerää
aiheita omaksi iloksi. Pääaiheina
ovat kuitenkin filatelia ja postikortit.
Löytyy rahankerääjien lisäksi myös
eksoottisempia alueita, kuten kiiltoku-
vat. Nuorisoa on ollut kerhon toimin-
nassa vuosina 1967–1997 vaihteleva
määrä. Nykyisin nuorimmat taitavat
olla yli 40-vuotiaita.

Kerhon jäsenmäärässä on vuosien
varrella ollut suuriakin heittoja. Suu-
rin jäsenmäärä oli 1948, jolloin rekis-
terissä oli 103 nimeä. Se taisi olla vu-
den 1948 postimerkinäyttelyn peruja.
Hiljaisinta aikaa vietettiin 1950-luvun
lopulta 1970-luvun puoliväliin, jolloin
kokouksissa kävijöitä oli alle kym-
menen. Tämän jälkeen jäsenistön
määrä on kivunnut ylöspäin, ollen
viimevuodet 60–70. Kerholla on yksi
kunniajäsen, Pertti von Hertzen, joka
toimi puheenjohtaja kunnioitettavat
29 vuotta.

Vaihtopäivillä 2012 jälleen kerran mukavan ahdasta.

Forssan kerholla on kaksi arvo-
kasta kristallivaasia, jotka kiertävät
ikuisesti. Molemmat on lahjoittanut
Riihimäen Postimerkeilijät. Vuoden
kerholaispalkinto on jaettu 23 kertaa
ja Vuoden näytteilleasettaja seitsemän
kertaa.

Niin kuin yleensäkin keräilyssä
tapahtuu, kertyy harrastajien nurkkiin
kaksoiskappaleita ja muutakin materi-
aalia. Mikä onkaan sen parempi mate-
riaalin ”hukkauspaikka” kuin huuto-
kauppa. Ensimmäinen kirjallinen
tarjoushuutokauppa pidettiin 1978,
siihen oli saatu 711 kohdetta. Huu-
tokauppoja järjestettiin aina vuoteen
2011, niiden jatkamiseen ei löytynyt
sitoutunutta meklaria.

Pääsiäisen ja pyhäinpäivän tapah-
tumukset ovat olleet ohjelmassa vuodes-
ta 1991 lähtien yhtäjaksoisesti. Kerho
on organisoinut myös joulumyyjäiset
seitsemän kertaa vuosina 2001–07.
Useimmiten paikkana oli vanhan
Alkon tilat Rautatienkadulla.

Kerhon ensimmäinen näyttely on
pidetty 1957 kerhon täyttäessä 25
vuotta. Seuraavaan omaan näytte-
lyyn kului sitten 25 vuotta: vuon-
na 1982 oli näyttely Oy Finlayson
Ab:n Kerholassa kerhon täyttäessä
50 vuotta. Tämän jälkeen kerhonäyt-
tely on pidetty viiden vuoden välein.
Paras näyttelypaikka oli vuonna 1992,
jolloin pääsimme varta vasten taide-
näyttelytiloiksi rakennettuun ArtEx-
pon tiloihin. Oli tilaa, valoa ja oikea
ilmastointi. Mutta taidemaailma ei
saanut näyttelyitä rullaamaan ja niin
kaupunki muutti tilat opetuskäyttöön
(HAMK nykyään).

Näyttelytoimintaan on vuodesta
1948 osallistunut kerholaisia filateli-
an ja postikorttien luokissa. Palkintoja
on tullut tasaiseen tahtiin. Parhaiten
on menestynyt nykyinen puheenjoh-
taja Kari Tapola kokoelmallaan Fin-
land Model 1954. Postikorttipuolella
Teuvo Uimonen saavutti mainetta
kokoelmallaan Finland ”maan ääri”.

Jukka Kivistö

Katsotaan korttien kuvia

Tässä Asko Tyvelän kortin kuvassa nähdään Hämeenlinnan linja-autoasemaa ilmeisesti 1930-luvun lopulta. Huomaa Wetterhoffin tuolloin uudehkot rakennukset: kadunkulman viisikerroksinen rakennus valmistui 1937 ja oikealla oleva asuntolarakennus 1933. Vanajavesi yltää lähes Wetteriin asti. Vasemmalla on Palokunnan talon vieressä vielä siinä ollut vanha rakennus. Alla kortti ehkä 1960-luvun alusta: Olavi Sahlbergin linja-autoasema valmistui 1958 ja alhaalla vasemmalla nähtävä Hansin Jukka aloitti kahvilana elokuussa 1959. Vanaja yltää edelleen Wetteriin.

Ylin kortti, joka kuvaa linja-autoasemaa, se on kulkenut 1961. Vanaja on edelleen lähes kiinni Wetterissä. Keskimmäisessä kuvassa nähdään, ettei Wetterin eteläpuolella ole vielä katua. Hansin Jukka näkyy urheilukentän ylänurkassa. Alin kortti on 1980-luvulta: siinä rantaa on jo täytetty, mutta Paasikiventietä ei ole aloitettu sen enempää kuin Hopeaseppiien siltaakaan, joka valmistui 1985.

Hämeenlinna

Sääksmäen-Valkeakosken alueen postipysäkkileimat

VIIME vuoden syksyllä Hämeenlinnan Postimerkkikerhon kokouksessa nosti Esa Aaltonen esiin ehdotuksen, että yhteistyössä laadittaisiin Hämeen alueen postipysäkkileimoista luettelo. Lähtökohtana oli, että kukin postimerkkikerho keräisi aluksi oman alueensa leimoista luettelon käyttöaika-tietoineen. Ajan myötä tätä luetteloa täydennettäisiin.

Otin asian esiin Valkeakosken Filatelistien kokouksessa ja esittelin aluksi oman kokoelmani näistä leimoista. Mukaan liitin vielä alueen maalaiskirjeenkantolinjojen leimat. Esityksen jälkeen pyysin saada jäsenistön kokoelmista näitä leimoja skannattavaksi ja niin pitkin syksyä ja vielä tämän vuoden puolellakin on leimoihin tullut käyttöaikatäydennyksiä.

Koska Valkeakosken Filatelistien kokouksissa käy väkeä Akaan suunnastakin liitettiin tähän leimastiedostoon myös Toijalan, Viialan, Kylmäkosken ja Urjalan leimat. Tällä hetkellä skannattuja postilähetyksien kuvia näillä postipysäkkileimoilla ja maalaiskirjeenkantoleimoilla on kerääntynyt jo useita satoja kappaleita. Niistä on näin myös mahdollista saada kohtuullisen hyvän käyttöaika-tiedosto. Kunkin leiman käyttöaika-tietojen perään sulkuihin on merkitty Valkeakosken Filatelistien jäsenkunnan tiedossa olevien leimausten kokonaismäärä.

Tässä kirjoituksessa pitäydytään kuitenkin Sääksmäen ja Valkeakosken alueen eli nykyisen Valkeakosken alueen postipysäkkileimoihin. Pienessä kuvassa leima on 1/1-koossa.

Toivon, että tämä pieni juttu postipysäkkileimoista saisi jatkoa muiden yhdistysten taholta ja saataisiin nämä leimat kartoitettua omalta alueeltamme.

Kärjenniemi (paksut kirjaimet): perustettu 1.2.1900 postipysäkkiksi, 1.5.1927 postiasema II ja 1.3.1959 postiasema I. Käyttöaika: 2.9.1906 (4 kpl).

Kärjenniemi (ohuet kirjaimet): Käyttöaika: 20.12.1907.–10.11.1924 (14 kpl).

Metsäkansa (musta): perustettu 1.6.1928 postipysäkkiksi, 1.3.1947 postiasema II ja 1.6.1955 postiasema I. Käyttöaika: 22.12.1930 – 1.2.1947 (41 kpl).

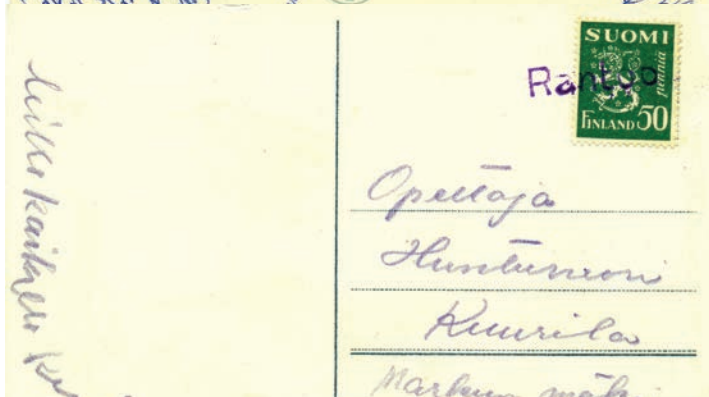
Heikki Heino
Valkeakosken Filatelistit pj

Mäkiäinen (musta): perustettu 1.4.1928 postipysäkiksi, lakkautettu 1.9.1959. Käyttöaika: 26.4.1928–17.6.1959 (28 kpl).

Raikas (violetti): perustettu 1.1.1943 postipysäkiksi, 1.11.1962 postiasema I ja 1.7.1971 Valkeakoski 8. Käyttöaika: 3.4.1943–14.8.1947 (7 kpl).

Rantoo (violetti tai musta): perustettu 1.2.1928 postipysäkiksi, lakkautettu 1.11.1972. Käyttöaika: 24.11.1930–21.12.1961 (7 kpl).

Ritvala (musta): perustettu 1.1.1929 postipysäkiksi, 1.2.1932 postiasema II ja 1.10.1966 postiasema I. Käyttöaika: 2.3.1929–23.12.1931 (10 kpl).

Ken maassa kaunehin?

FINLAND-leimoihin kuuluva pisterengasleima oli käytössä vain Hämeenlinnassa ja Turussa. Se kuuluu suomalaisten leimojen aateliin. Tällainen leimatyyppe oli käytössä Hämeenlinnassa 3.1.1889–23.12.1893, siis neljän vuoden ajan.

Kiinnitämme huomiomme postileimaan ja ihaillemme sitä, jos se on kaunis? Myöntäkäämme. Ehkä joskus sentään ajattelemme sen luonnetta? Kyllä. Postimerkki on mitätöity postileimalla. Selvä tapaus.

Kun katsotaan leiman kestävyys näiden näytteiden osalta, voidaan todeta kirjaimiston sekä päiväysnumeroiden pysyneen ehjinä. Huomiota herättäviä kirjasinvaihtoja ei ole tehty. Leiman ulkokehysten, täyden ympyrän kehysten, muodostivat pienet pisteenkaltaiset merkit millin välein. Näin on leimaan saatu avaruutta. Leimassa ei ollut herkästi vaurioituvia rengaskuvioita eikä kellonaikaa vaan yleisilme oli avoin. Leiman käyttäjästä riippui saatiinko siisti ja selvästi luettavissa oleva leimapainanne. Edellytyksenä oli leimasintyyppin puhtaus ja oikea leimasinväri määrä. Yleisesti katsoen tässä näkyvissä olevissa leimapainanteissa on ollut oikea leimasintyyppin kosteus. Nämä olen edelleen kerännyt jätelaatikostani.

Miksi olen tähän leimaan takertunut? Minun mielestäni, jos pidetään Hämeenlinnan postileimojen osalta kauneuskilpailut, on tämä Hämeenlinnan postileima kaunein. Ei mitään liikaa mutta ei mitään oleellista puuttakaan.

Muuten tämä yksikielinen leima kuului siihen viimeiseen leimaryhmään ennen postimanifestia, jonka seurauksena Suomessa 1893 astuivat voimaan kolmikieliset leimat; ruotsi, suomi ja venäjä. Samalla pääsi suomenkielikin ensimmäisen kerran mukaan.

Lasse Nortesus

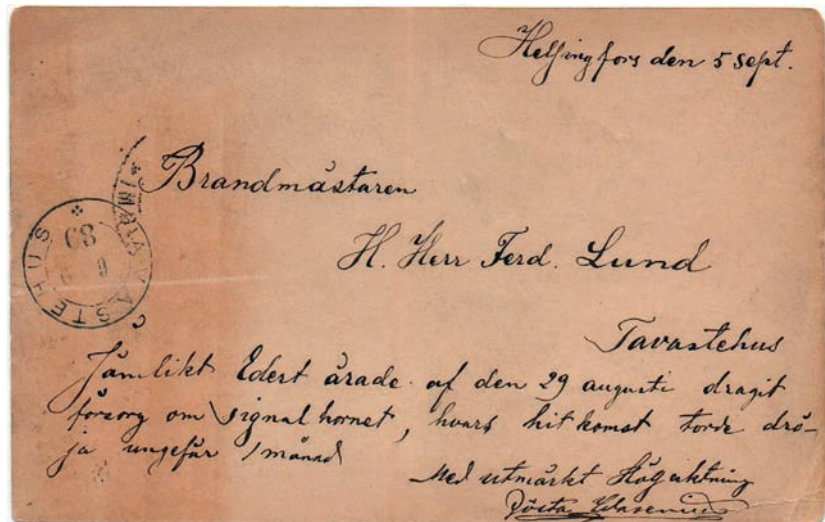
Vanhan ehiön sisältö kertoo....

Yksi keräilyn hauskuuksia ovat kiinnostavat ehiöt, joista voi löytää paljon entisten aikojen tapahtumista kertovia tietoja. Sen ajan ihmiset ovat viestittäneet avoimesti toisilleen asioita ja varsinkin liike-elämän väliset maksuliikennetiedot hoidettiin ehiöiden avulla. Toki tärkeimmät asiat kulkivat kuitenkin suljetuin kirjein.

Olen keräillyt Hämeenlinnaan liittyviä ehiöitä, joista oheinen olkoon esimerkki kaupunkiimme liittyen. Ehiön vastaanottaja on ollut kelloseppä Ferdinand Lund, joka toimi kaupungin palomestarina vuosina 1884–1901. Kortin lähettäjänä on ollut Gustaf Fredrik (Gösta) Wasenius, joka toimi puolestaan Helsingin palomestarina 1886–1931. Palomestareilla on ollut asiaa signaalitorvesta, jonka toimitus Hämeenlinnaan viipyyne vielä kuukauden.

Mielenkiintoisia tietoja on luettavissa molempien herrojen kohdalta mm. Wikipediasta: palopäällikkö Ferdinand Lundilla oli poika Hugo Lund, joka oli Suomen ensimmäinen sinologi (Kiinan kielen ja kulttuurin tutkija). Hugo pääsi ylioppilaaksi Hämeenlinnan lyseosta ja opiskeli Helsingin yliopistossa. Kiinankielen opiskelu jatkui Berliinissä ja Lontoossa. Hän oleskeli Kiinassa vuosina 1899–1901. Lund menetti matkan aikana Helsingin yliopiston kirjastoa varten keräämänsä kirjat ns. boksarikapinan aikana ollessaan Pekingissä kapinallisten piirittämänä. Hän onnistui kuitenkin hankkimaan korvaavat kirjat – 40 hyllymetriä kiinalaista kirjallisuutta – paluumatkallaan Sanghaista. Työ jatkui Porvoossa ruotsalaisen klassillisen lyseon suomen kielen opettajana.

Palopäällikkö Gösta Wasenius oli myös urheilija ja arvostettu urheiluvaikuttaja. Hän pääsi ylioppilaaksi 1881 Svenska Normallyceumista ja valmistui yliopistossa voimistelunopettajaksi. Urheilijana hän menestyi mm. voimistelijana ja pikaluistelijana. Hän oli perustamassa Suomen Luis-

teluliittoa ollen sen puheenjohtajana 1917–1919. Suomen Olympiakomitean jäsenenä ja rahastonhoitajana hän oli 1907–1928. Toisen sortokauden aikana 1916–1917 joutui Gösta poliittisista syistä kokemaan karkotuksen Saratoviin Venäjälle. Göstan poika oli jääkärieverstiluutnantti Erik Wasenius, joka oli Jääkäripataljoona 27:n mukana taistelemassa Saksan itärintamalla. Hän oli ensimmäinen suomalainen, joka palkittiin rautaristillä 12.7.1916.

Kuten huomaamme, avautuu tutkijalle ja filatelian parissa puuhaavalle kaupunkimme ja maamme mielenkiintoista historiaa. Sen voi tehdä

näin myös vanhan ehiön taustoja tutkimalla.

Matti Parkkonen

Pieni keräilytarina

KAUPITTELEN ylimääräisiä merkkejäni tuolla netissä. Eräänä päivänä kaupaksi meni muutama sarja Afganistanin merkkejä. Ihmettelin mielesäni ”kukahen noitakin oikein kerää”. Lähetin laskun ja postitin kohteet saman tien ostajalle Helsinkiin. Samana iltana sain ostajalta sähköpostin, jossa hän kertoi maksaneensa kohteet. Vastasin, että kohteet ovat jo tulossa. Mainitsin samalla jotakin merkkien kauneudesta.

Ostajalta tuli seuraavana päivänä kiitosviesti ja alla oli Ari / Kabul Afganistan. Vastasin viestiin, kysyen ”oletko siis nyt Afganistanissa”? Vastauksena tuli ”Olen, ja toimin täällä Suurlähettiläänä”.

Hupsista, lallaa, mietiskelin. Kävin tutustumassa Suomen suurlähetystön sivuihin ja samalla luin Wikipedian tiedot Afganistanista. Kävin myös Afgan Postin sivustolla, lisäten itseni heidän uutisjakeiluunsa.

Viestittemme vielä Arin kanssa ja hän on kertonut melkoisen uskomattomia juttuja Afganistanista. Filatelian osalta mm. sen, että siellä on vielä

edelleenkin käytössä 60-luvun postimerkkejä. Taitaa olla melkoisen mielenkiintoinen maa keräilijän kannalta.

Eräänä päivänä postilaatikosta löytyi oheinen kortti. Merkit ovat 1970-, 1980- ja 2000-luvulta!

Afganistanin valuutta on vuosien kuluessa muuttunut ja oikean postimaksun laskeminen vie kuulemma jonkin verran aikaa. Taliban-ajan merkit eivät kuitenkaan ole enää käytössä.

Tuomo Riekkinen

Suomalaisille postimerkeille kolme palkintoa alan kansainvälisissä kilpailuissa

ASIAANTUNTIJARAADIT palkitsivat kolme suomalaista postimerkkiä alan kansainvälisissä kilpailuissa syys- ja lokakuussa 2014.

Sanna Manderin kantelemerkki valittiin syyskuussa vuoden 2014 toiseksi kauneimmaksi EUROPA-sarjan postimerkiksi. PostEuropin järjestämään kilpailuun oli ilmoitettu 59 postimerkkiä, joiden teemana oli kansallisoittimet.

Postimerkkien kuvaan on piilotettu tunniste, jonka avulla älypuhelimella ja tabletilla pääsee katsomaan Sibelius Folk Big Bandin musiikkivideota.

Ari Lakaniemen ja Susanna Rummun suunnittelema Joululahaus äänes-

tettiin syyskuussa toiseksi kauneimmaksi nuorisoihaiseksi postimerkiksi perinteisen Grands Prix de l'Art Philatélique Belge et Européen -kilpailun nuorisomerkkien sarjassa. Joululahaus valittiin myös vuoden 2013 kauneimmaksi postimerkiksi Suomessa.

Ari Lakaniemi ja Susanna Rumpu tekivät myös Orkidea-postimerkin, joka palkittiin lokakuussa parhaana merkinä espanjalaisen NexoFil: The World's Best Stamp 2013 -kilpailun painotekniikkasarjassa. Kilpailun raati arvosti merkissä käytettyä 6/1 värillä toteutettua web-offset -painatusta, jonka kruunasi iridion-lakkauksella tehty kimaltava helmiäisefekti.

Virheistä postimerkeillä

Vuoden 1958 tuberkuloosisarjan ylin arvo

TUBERKULOOSILIITON sarjassa vuodelta 1958 on ylimmän arvon (30+5 mk) merkissä kuvattuna sinivuokko (Anemone hepatica). Kaikissa avoimena näkyvissä kukissa on seitsemän kehälehteä.

Vuokoilla ovat terä- ja verholehdet kasvaneet yhteen kehälehdiksi. Kaksisirkkaisilla kasveilla kukkalehtien lukumäärä on 4 tai 5 tai niiden kerannainen. Piirroksessa, siis merkissä pitäisi olla kaiketi kahdeksan kehälehteä. Muuntelua esiintyy vuokoilla aika väljissä rajoissa.

Taiteilija Signe Hammarsten-Jansson on piirtänyt vuokon mallista, jossa olletikin on sattunut olemaan seitsemän kehälehteä. Kuusi on kuitenkin yleisin määrä, kuten oheisesta taulukosta on havaittavissa. Otannan pienuudesta huolimatta tulos on hyvinkin suuntaa antava.

Yli puolessa tutkituista sinivuokoista oli kuusi kehälehteä. Niin ollen seläläinen olisi pitänyt olla luonnollisesti mallina piirrettäessä kasvia postimerkille. Siinä näkyvät myös kukkain

Paikkakunta	5	6	7	8	9	10	11	yht. kpl
Ylöjärvi,								
Teivaala	4	671	274	58	10	-	-	1.017
Pirkkala,								
Naistenmatka	-	35	10	1	-	-	-	46
Tampere,								
Rukkamäki	-	613	382	135	24	2	2	1.158
yht.kpl	4	1319	666	194	34	2	2	2.221

suojuslehdet, joita merkissä on näkyvissä kolme kappaletta kukkaa kohti, Mainittakoon, että niidenkin lukumäärä vaihtelee. Neljä suojuslehteä

on yhtä yleinen määrä kuin kolmekin.

Seppo Saarinen

Artikkeli on julkaistu aiemmin Aihefilatelistissa nro 6/74.

Toukokuussa Muumeja, kukkia, joutsen ja kesää

Toukokuun 4. päivä ilmestyy Klaus Haapaniemen suunnittelema postimerkki Kultajoutsen. Joutsenen pintaan on painettu Haapaniemelle tyypillisiä kuvioita kullattuna. Lontoossa asuvaa Haapaniemeä pidetään yhtenä merkittävänä uudemman polven kuvittajista ja muotoilijoista.

EUROPA-postimerkkien teemana ovat vanhat lelut. Suomen merkeissä kuvataan Tove Janssonin muumihahmoista tehtyjä vanhoja leluja 1950-

luvun loppupuolelta. Klaus Welpin toteuttamana kahteen merkkiin on kuvattu Hemulin täti, Muumipeikko, Vilijonkka, Nipsu, Haisuli ja Muumipappa.

Kuvataiteilija Minna Immonen on suunnitellut kaksi fuksianpunan sävyistä kukkapostimerkkiä, jotka soveltuvat hyvin esimerkiksi onniteluihin ja kutsuihin. Kätevän haitarimallisen Kukkaloistoa-arkin 2. luokan merkkeihin on kuvattu Suomen tei-

denvarsilta ja pihoilta tuttu villiruusu ja hienostuneempi viljelty orkidea.

Kesäpostimerkit on tehty klassisten suomalaisten matkailujulisteiden tyyliin. Pietari Postin suunnittelemissa Kesäfiilis-arkissa on viisi postimerkkiä, joissa kuvataan perinteisiä kesän kohokohtia kuten soutelu, järveen pulahtaminen, jäätelö ja mansikat.

Lisää kuvia kakkoskannessa.

Keräilytapahtuma Riihimäellä Femma-Tori talossa 15.3.

Pietilän Juhani ”puree särkeä asiakkaan kanssa” (tuijotetaan silmiin niin kauan kunnes jommankumman pokka pettää).

Kevään keräilytapahtuman järjestäminen näytti heti vuoden alusta alkaen aika hankalalta. Ennen joulua tuli ilmoitus Kerhotalon vuokraajan vaihtumisesta ja samalla kaikki paikavaraukset irtisanottiin, pari viikkoa myöhemmin tuli ilmoitus Kerhotalon vesivahingosta, eikä remontin kestosta ollut mitään tietoa. Päätettiin kuitenkin, että kevään keräilytapahtumaa ei voida jättää väliin, koska kerhon joka-vuotinen kevään ja syksyn keräilytapahtuma on tullut kaikille niin tutuksi, että uusi paikka on keksittävä jostain, sitä paitsi kauppiaita oli siinä vaiheessa listassa jo parikymmentä.

Muutaman myttyyn menneen vaihtoehdon jälkeen päätettiin yrittää Kirpputori FEMMA-TORIN talossa olevaa tyhjää tilaa, Lindholmin Kari otti tehtäväkseen selvittää tilan vuokraajan. Saimme vuokrattua koko 600 neliön kalustamattoman tilan. Tila oli vuokrattu, mutta avaimenhaltijaa, joka avaisi ovet sunnuntai-iltana kello seitsemän, ei tahtonut löytyä mistään – huoltomiehillä ei ollut ulko-ovien avaimia. Lopulta samassa talossa olevan eläinruokakaupan työntekijä

Juhani Johanssonilla riittää asiakkaita. Jarmo Heinonen vasemmalla.

lupautui avaamaan ovet sunnuntai-aamuna ja sulkemaan illalla.

Soitto Forssaan Tapolan Karille ja saimme 60 pöytää, Saarisen Olli toi ne lauantaina. Hämeenlinnasta hain Kallelta 10 pöytää lisää, vävy-poika toi Oopperasta Helsingistä 20 jakkaraa ja kerholta rahdattiin kaikki pöydät ja tuolit.

Lauantaina laputettiin myyntipöydät paikoilleen, ja homma oli sitä myöten hanskassa. Lindholmin Kari hoiti kahviopuolen entiseen tuttuun

tapaan Karuvaaran Seppo apunaan. Pojilla oli jossain vaiheessa pari apunaistakin kiikuttamassa munaleipätarjottimia.

Kauppiaita oli kaikkiaan 25, kauimaiset Lappeenrannasta, Turusta ja Helsingistä. Väkeä oli runsaasti liikkeellä koko päivän, välillä oikein tungokseen asti vaikka kulkuväylät olivat normaalia leveämmät.

Väen paljouteen vaikutti varmaan monta tekijää, kirpputori oli samaan aikaan auki seinän takana, Esa Aal-

Hannu Elo – äärimmäisenä vasemmalla – tutkii Vesa Järvistön laatikoita.

tosen pitämän vanhan tavaran huutokaupan näyttö oli samaan aikaan, huutokauppa alkoi keräilytapahtuman jälkeen. Tapahtumasta oli juttu paikallisessa sanomalehdessä ja ilmoituksia jaettiin ympäri maakuntaa ja ilmoitus löytyi myös Systeme netin s-postista.

Esillä tapahtumassa oli allekirjoittaneen kahdeksan kehyksen Riihimäki-

korttien kokoelma yhtenä vetonaulana, sekin toi lisäväkeä ja kokoelmasta tulikin kävijöiltä myöhemmin hyvää palautetta Esan välityksellä.

Kauppiaat olivat hyvin tyytyväisiä tapahtumaan, joku ihmetteli miten Riihimäeltä löytyy näin paljon porukkaa, muutama kävi oikein kädestä pitäen kiittämässä hyvästä tapahtu-

masta. Huutokauppa meni meklarin mukaan kohtalaiseen hyvin, vaikka jotain jäikin myymättä.

Keräilytapahtuma oli kaikin puolin erittäin onnistunut. Kerhomme kiittää kaikkia tapahtuman onnistumisen eteen puurtaneita henkilöitä.

Reijo Myller

Forssan pääsiäislauantain keräilytapahtuma

FORSSAN vietettiin perinteisesti pääsiäislauantain keräilytapahtumaa, nyt jo 25:nä kerran. Jälleen kerran oli saatu tupa täyteen kauppiaita ja myös ostajia liikkui myyntipöytien vierellä runsaasti.

Tapahtuma taitaa olla hyvinkin suosittu, kun talkooporukka on kohdannut ensimmäiset myyjät jo pitkäperjantaina odottelemassa ovien aukeamista. Samoin itse lauantaina tupa on täynnä jo ennen kello yhdeksää, jolloin virallisesti pitäisi aloitella. Tämän vuoden tapahtuma sujui kaikilta osa-alueilta erinomaisesti, siitä suuret kiitokset talkooväelle. Erityiskiitos keittiön hengettärille jotka jaksoivat vääntää tuoreita voileipiä ja pitää pannun kuumana. JK

Sali hieman ennen virallista avausta, väkeä jo mukavasti.

Sota-ajan kirjeenvaihdosta ilmestyi laaja julkaisu

POSTIMUSEON ja Tampereen historiallisen seuran yhteisjulkaisu 'Kirjeitä sodasta' ilmestyi 20.3.2015. Kirja antaa ensimmäistä kertaa kokonaiskuvan kriisiaikojen kirjeenvaihdosta Suomessa.

Sota-aikana kirje oli elonmerkki, jota odotettiin kotona ja Karjalan metsissä. Kirjettä ei heitetty lukemisen jälkeen pois. Kirjeistä tuli aarteita, jotka säästettiin ja luettiin uudestaan ja uudestaan.

Uudessa kirjassa ovat historian, folkloristiikan, kirjallisuustieteen ja kielentutkimuksen tutkijoiden lähtökohtana olleet sodan poikkeusoloissa syntyneet kirjeet. Pääosa artikkeleista käsittelee toisen maailman sodan aikaista suomalaista kirjoittamiskulttuuria. Artikkelit vievät myös Suomen

kaartin sotaretkelle 1830-luvun Puolaan, ensimmäisen maailmansodan Ranskaan ja kansalaissotaan 1918.

Tampereen yliopiston Kansanperinteen arkistossa on noin 40 000 sotavuosien kirjettä, jotka ovat olleet tärkeä lähtökohta kirjan artikkeleille. Postimuseo, Tampereen yliopiston tutkijat ja Tampereen historiallinen seura ovat liittäneet voimansa yhteen kirjassa. Kirjalle on antanut tukea myös Jalmari Finnen säätiö.

Teoksen toimitustyöstä vastaavat Tampereen yliopiston Historian oppiaineen tutkijat Seija-Leena Nevala-Nurmi, Ilari Taskinen ja Marko Tikka. Kirja on ostettavissa Trafiikki-museoiden verkkokaupasta sekä Vapriikin museokaupasta hintaan 27 euroa.

Kirjeitä sodasta. Kirjoittamisen

tavat ja merkitykset kriisiaikoina. 273 sivua, runsas nelivärikuvitus. Julkaisijat: Postimuseo ja Tampereen Historiallinen Seura. Tampere 2015.

Ahvenanmaan uutuuksia

AHVENANMAAN posti julkaisi 10.4.2015 vuoden Sepac-postimerkin, jonka aiheena on kulttuuri. Posten Ålandin valinta osui yhteen Carl Larsonin (1853–1919) riidanalaisimpaan ja tunnetuimpaan teokseen Midvinterblot (Keskitälven yö) -maalaukseen. Suuri, 90 neliömetrin kokoinen versio on Tukholmassa Kansallismuseossa.

Pienempi Midvinterblot-versio maalattiin rinnakkain, ja erona jättäiläismäiseen kaksoiskappaleeseensa se on signeerattu. Taulu ostettiin vuonna 2002 Tukholmasta 3,2 miljoonalla kruunulla liikemies Anders Wiklöfin taidekokoelmaan.

Toukokuun ensimmäisenä ilmentyvässä merkissä kuvataan Ahvenanmaan menestyksekkäintä ravihevosta nimeltään Indian Silver. Ravihevonen koristaa kolmikulmaista postimerkkiä.

Indian Silverin ansioluettelosta löytyvät muun muassa seuraavat voitot: Eliterennen Gelsenkirchenissä, Momarken Grand Prix ja Copenhagen Cup. Se voitti 61 lähdöstä 24 kultaa, sijoittui 12 kertaa toiseksi ja 7 kertaa kolmanneksi. Lisäksi se oli kaksi

kertaa Elitloppetin finaalisissa. Indian Silver kuoli vuonna 2009 vatsatautiin.

”Ahvenanmaalainen nainen” oli presidentti Tarja Halosen valitsema aihe, kun pyysimme häntä osallistumaan Minun Ahvenanmaani -postimerkkisarjaan, joka ilmestyy 8.5. Merkissä kuvataan toimelias merenkävijä Mimmi Widbom.

Serafina Wilhelmina ”Mimmi” Widbom oli aikanaan naispuolinen ammattilaiserimies, mikä oli hyvin harvinaista. Hän työskenteli kokkina ja stuerttina useilla laivanvarustaja Gustaf Eriksonin aluksilla 1900-luvun alkupuolella. Hän kiersi Kap Hornin kahdeksan kertaa. Viimeisen matkansa aktiivisena merimiehenä hän teki vuonna 1943.

Saman päivänä ilmestyy Europamerkki, jonka aiheena on entisajan leikkikalut. Ahvenanmaan postimerkkiin on kuvattu pirteä, pieni apina värikkäine rumpuineen, joka on klasinen vedettävä leikkikalut viime vuosisadan puolivälistä. Merkissä kuvattun apinan omistaa ahvenanmaalainen Marcus Quarnström.

Päivän kolmannessa julkaisussa ilmestyy kolme ehiökorttia aiheinaan koristekasvit. Korteissa on kuvattu isotähtiputki, unikko ja kruunuvuokko. Kasvit on kuvannut Tiina Tahvanainen.

Tulevia tapahtumia

KESÄKUU 2015

FORSSA: Kesäkokous torstai 4.6. klo 18.00 Kansalaisopiston mökki, Opistontie 4, Tammela
IITTALA: Suvikortin päivä maanantai 6.6. Lasimäellä

HEINÄKUU 2015

RIIHIMÄKI: Kesäkokous lauantai 11.7. klo 15 Kesijärvellä poliisien mökillä, opasteet Vähikkäläntieltä Hietalahdentielle.
HÄMEENLINNA: Kesäkokous tiistai 28.7. klo 18 Syöksynsuun leirikeskus

SYYSKU 2015

HÄMEENLINNA: Postikorttiparatiisi lauantai 5.9. Verkatehdas.

LOKAKUU 2015

HELSINKI: Postimerkkimessut ja Stamp Forum 22.–25.10.2015.
RUOTSI, Täby: 30.10.–1.11. NORDIA 2015.

MARRASKUU 2015

RIIHIMÄKI: Keräilytapahtuma 29.11. klo 10–15 Kerhotalolla Torikatu 3, vapaa pääsy.
Pöytävaraukset Reijo Myller 0407217709, reijo.myller@suomi24.fi

TAMMIKUU 2016

HÄMEENLINNA: Torpalla tavataan lauantai 16.1. klo 10–15, Idänpään Torppa, Torpantie 16.

HUHTIKUU 2016

JYVÄSKYLÄ: 8.–10.4.2016, NORDIA 2016.

Postimuseon teemanäyttelyt 2015

1.1.–3.5.2015 Kuin silloin ennen – Lasten elämää Rudolf Koivun kuvittamana.

19.3.–19.4.2015 Pääsiäinen – kevään airut. Näyttely yhteistyössä Suomen Postikorttiyhdistys Apollon kanssa.

23.4.–15.11.2015 Postimuseon ja Rupriikin yhteinen näyttely: Liikkeelle! – uuteen kotiin.

Uuteen kotiin -näyttely kertoo jälleenrakennusajasta kotinsa jättäneiden karjalaisten evakoiden ja toisaalta Suomeen myöhemmin humanitaarisista syistä muuttaneiden pakolaisten näkökulmasta.

Esko Salminen in memoriam

Esko Salminen (s. 23.6.1941) poistui keskuudestamme 9.2.2015. Esko liittyi Forssan Filatelistikerhoon vuonna 1972. Esko oli aktiivinen kerholainen, hän toimi tarjoushuutokaupan meklarina ja rahastonhoitajana useita vuosia. Varapuheenjohtaja Esko toimi vuoteen 2005, jolloin Salmiset muuttivat Outin kotipaikkaan Uukuniemelle. Uukuniemelle muutto hiljensi Eskon keräilyharrastuksen Forssassa, mutta Uukuniemelle syntyi pieni ryhmä aktiiveja, jotka kokoontuivat säännöllisesti. Tässä ns. Forssan alaosastossa Esko Salminen toimi aina kuolemaansa asti.

Kerholaiset muistavat Eskoa ahkerana puuhamiehenä, joka muisto säilyy keräilytapahtumien kautta.

Jukka Kivistö

Postimuseon vaihtoiltapäivät vähenevät!

Tänä keväänä on vielä kaksi vaihtoiltapäivää jäljellä, keskiviikot 6.5. ja 3.6. klo 15-18 osoitteessa Lapintie 1/Häkiläpolku 3. Syksyllä vaihtoiltapäivät harvenevat, niitä pidetään ehkä vain pari kertaa vuodessa ja ehkä paikkakin vaihtuu. Tervetuloa nyt, kun ennätät mukaan pienimuotoiseen, mukavaan ja rentoon vaihtarien ilmapiiiriin! Ota mukaasi omia kohteita pöytälaatikosta, kaikkea albumiin mahtuvaa tavaraa vaihdetaan, myydään ja ostetaan! Tutustu myös Postimuseon kirjaston tarjoamiin mahdollisuuksiin oman keräilyalasi taustojen

Englanissa julkaistiin erikoismerkki ja paljastettiin muistolaatta 200 vuotta täyttäneelle Anthony Trollopelle. Hän esitteli 1855 käyttöön otetut pilaripostilaatikat.

Itella Green

HTO-huutokaupat

Neljä kertaa vuodessa

www.htohuuto.fi

Kevään huutokauppa päättyy 19.05.2015 klo 20
Jättö syksyn huutokauppaan 31.07.2015 mennessä

postimerkkipalveluvetola

Rautatienkatu 12, 33100 Tampere

Puh. (03) 2233 654

hto@postimerkkipalvelu.com